Acatistul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil cu canon

(s.v. 8 noiembrie / s.n. 21 noiembrie)

Materiale despre Sfinţii Îngeraşi păzitori:
https://independent.academia.edu/emystea/Sf-%C3%8Engera%C5%9Fii-p%C4%83zitori

***

Materiale despre Sfântul Arhanghel Mihail:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-Arh-Mihail

https://archive.org/details/@steaemy?query=Arhanghel+Mihail

***

Materiale despre Sfântul Arhanghel Gavriil:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-Arh-Gavril

https://archive.org/details/@steaemy?query=Gavriil+Arhanghel

***

Materiale despre Sfântul Arhanghel Rafail:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-Arh-Rafail

https://archive.org/details/@steaemy?query=Rafail++Arhanghel

***

Materiale despre Soborul mai-marilor Arhistrategi (Arhangheli) Mihail şi Gavriil (şi Rafail), şi al tuturor cereştilor Puteri celor fără de trup:

https://archive.org/details/@steaemy?query=Soborul+mai-marilor+Arhistrategi+

&&&

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare:

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Şi **Troparele** acestea, glas 4:

Mai-marilor Voievozi ai oştilor cereşti, rugămu-vă noi, nevrednicii, ca, prin rugăciunile voastre, să ne acoperiţi pe noi cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu de-adinsul şi strigăm: Izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai-mari peste cetele Puterilor celor de sus. *(de 2 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Taina cea din veac ascunsă şi de Îngeri neştiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat, Dumnezeu întru împreunare neamestecată întrupându-Se şi Crucea de bunăvoie pentru noi luând; prin care, înviind pe cel întâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul

facerea lui Ioan, monahul

Cântarea I

Irmos: Să cântăm Domnului, Celui ce a povăţuit pe norodul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă, că S-a proslăvit.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucură-te, Gavriile, de taină vestitorule al Întrupării lui Dumnezeu, şi Mihaile, mai-marele cetelor celor fără de trup, care neîncetat strigaţi: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeule, Atotţiitorule.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Voievozii Îngerilor, şi cei mai aleşi, şi căpeteniile cetelor cei luminaţi, pe Minţile cele fără de trup astăzi le ridică spre săvârşirea de praznic a pomenirii lor celei strălucite, cu care împreună se bucură oamenii, cântare Treimii aducând.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Să ne veselim împreună cu Îngerii noi, oamenii, duhovniceşte, întru bucurie; că Gavriil iarăşi acum binevesteşte unirea Bisericii şi surparea a tot eresul celui potrivnic, întru venirea pomenirii lor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Născut-ai pe Cuvântul Tatălui - Cel ce mai presus de fire, Preacurată, întru tine S-a sălăşluit întru Duhul Sfânt - pe Cel ce este aşadar cu două firi şi cu două voiri într-un Ipostas neschimbat, al căruia şi chipul sărutăm.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti întărirea celor ce aleargă la Tine, Doamne, Tu eşti lumina celor întunecaţi, şi pe Tine Te laudă duhul meu.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Îngerilor cea dintâi, şi, de la Treime, a doua Lumină te-ai arătat, Mihaile Voievodule, nouă, celor ce cu credinţă te lăudăm pe tine.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu raza dumnezeiescului dar, Gavriil prin credinţă a umplut tot pământul, propovăduind cea în trup a lui Dumnezeu pogorâre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împreunare pururea slăvită şi însoţire luminoasă fără materie, lumini dumnezeieşti, pe cei ce săvârşesc cu credinţă pomenirea voastră arătaţi-i.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Lăudat-a Isaia naşterea ta cea mai presus de minte, Curată; o laud şi eu, ca să dobândesc curăţia aceluia.

Sedealna, glas 8:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în

pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Cetele celor fără de trup dorind a le lăuda, noi, cei de pe pământ, să urmăm cât se poate a lor sfinţenie, omorându-ne toate mădularele trupului, rugându-i ca pe nişte apărători şi păzitori să ne izbăvească de toată înşelăciunea nevăzutului vrăjmaş pe noi, cei ce-i lăudăm pe dânşii, ca să aflăm milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mulţumim ţie pururea, de Dumnezeu Născătoare, şi te slăvim pe tine, curată, şi ne închinăm ţie, lăudând pe Cel născut al tău, ceea ce eşti plină de dar, şi strigând neîncetat: ***Mântuieşte-ne pe noi, Fecioară prea-milostivă, ca o bună, şi de la draci ne scoate şi din răspunsul cel înfricoşat în ceasul întrebării, ca să nu ne ruşinăm noi, robii tăi.***

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea; Tu -Dumnezeul meu; Tu - bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti, şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

În Ierihon s-a arătat mai-marele Voievod al Puterilor, oştindu-se de demult Iisus al lui Navi, biruinţă făcând şi izbândind marele Mihail, Voievodul celor fără de trupuri; de la care luând putere, sluga Domnului prin armă robi a luat pe cei potrivnici.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai-marele Puterilor celor fără de trupuri oarecând s-a arătat, aducând bunele vestiri de fiu Zahariei preotului, marele Gavriil, dumnezeiescul cu adevărat Arhanghel. Pentru aceasta, născându-se Ioan, glasul Cuvântului, părintelui său glas i-a dat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bucură-se cu bucurie toate marginile astăzi, prăznuind cuvioasă pomenirea Arhanghelilor Tăi, Dumnezeule, a dumnezeiescului Mihail şi a lui Gavriil, de Dumnezeu înţeleptul; împreună se bucură şi toată ceata îngerească, căci se mântuieşte lumea prin acoperământul lor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Numai tu, una, curată ai fost şi după Naştere; numai tu te-ai arătat, fără de bărbat, cu lapte hrănind pe Cuvântul cel adevărat al Tatălui, care prin Duhul Sfânt a luat chip de rob precum suntem noi, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, pe care Îl lăudăm, cinstind dumnezeiasca asemănare a chipului Lui.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cela ce ce eşti Lumină neapusă, şi m-a acoperit întunericul cel străin pe mine, ticălosul? Ci mă întoarce şi, la lumina poruncilor Tale, îndreptează căile mele, rogu-mă.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Neplecându-se de demult minunilor lui Dumnezeu celor negrăite şi dumnezeieşti Valaam vrăjitorul, în răspântii Îngerul arătându-se asinului, înfricoşat l-a mustrat şi, cuvântător pe dobitoc arătându-l, cunoştinţa firii i-a schimbat.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prins fiind Petru şi în temniţă rămânând, i s-a arătat Îngerul lui Dumnezeu, din mâinile lui Irod, şi din legături, şi din moarte izbăvindu-l. Pentru aceasta, veniţi toţi şi, ca pe nişte dumnezeieşti păzitori ai sufletelor, pe înţelepţii Arhangheli să-i cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împerecherile războaielor, şi eresurile Bisericii, şi toate smintelile stricaţi-le voi, Îngeri, Arhangheli, dumnezeieşti Puteri ale lui Dumnezeu, cu rugăciunile voastre cele de-a pururea către Dumnezeu, şi pe noi în pace ne păziţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

În două firi pe Tine, unul Dumnezeul făpturii, Te ştim, întru amândouă lucrările şi voile fiind neamestecat Fiul lui Dumnezeu, Cel ce ai luat trup din Fecioară, al căruia chip pe icoane îl cinstim.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, şi mă ridică dintru adâncul răutăţilor, rogu-mă, căci către Tine am strigat, şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe cei fără de trupuri, pe cei fără de materie, ce sunt ca nişte foc, şi văpaie, şi lumină, din stricăciunea cea trupească mintea ridicându-ne, cu buze de lut, cu frică întru cântări să îi cinstim.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Potoliţi viforele patimilor, Arhangheli, şi alinaţi împreună cu acelea toate smintelile credinţei, Sfinţilor mai-mari Voievozi ai Treimii, cei ce sunteţi în chipul focului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arhanghelii lui Dumnezeu, căpeteniile celor fără de trupuri, cu folosirile voastre de tot eresul mântuiţi-ne pe noi, Mihaile Voievodule şi Gavriile, mai-marii oştilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din pântecele celei neştiute de bărbat Te-ai arătat de bunăvoie întrupat, Cel ce eşti fără de trup ca un Dumnezeu, Hristoase, şi purtător de trup ca un om ai fost, al căruia chipul asemănării noi, credincioşii, îl cinstim.

[Icoase,după Alfaviton. Care se citesc în ziua praznicului dumnezeieştilor şi prea marilor Voievozi Mihail şi Gavriil. Facerea lui Ioan Evghenicul, Hartofilakos al Bisericii celei mari, şi fratele Sfântului Marcu al Efesului.]

Podobie: Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi, aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi, robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire

nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Condacul întâi
Pe Începătorii Îngerilor Treimii bine să îi cuvântăm, pe Mihail şi Gavriil, toţi iubitorii de praznice, care ne acoperim cu aripile amândorura şi din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim, unul strigând: ***Bucură-te, slujitorule al Legii***, iar altul zicând: ***Bucură-te, Îngere al darului.***

Icosul întâi
Arhanghel Începător cetei Îngerilor celor fără de trup te-ai zidit de pricinuitorul tuturor, Dumnezeu, cu tăcere de minte închipuită, Mihaile, lumină cu adevărat a doua din Lumina cea dintâi. Pentru aceasta, veselindu-mă, laude de acest fel zic ţie:
Bucură-te, zidirea Minţii celei făcătoare de lume;
Bucură-te, vărsarea Luminii celei mai înainte de lumină;
Bucură-te, cel de foc, care stai aproape de Dumnezeire;
Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;
Bucură-te, duh, cel după asemănarea lui Dumnezeu, înfocate nematerialnicule;
Bucură-te, al doilea între cei fără de moarte, lăudătorule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule al Cerului cel înfocat;
Bucură-te, începătorule al podoabei celei gândite;
Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine-mulţumitoare;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulţumitor;
Bucură-te, prin care firea Îngerilor a stătut;
Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 2-lea
Văzând pe îngerii cei nemulţumitori trufindu-se şi din Cerul cel înfocat căzând - o, dumnezeiescule Mihaile! - ca o mulţumitoare slugă stând, ai strigat: Să stăm bine şi să luăm aminte, cântând Treimii lauda: ***Aliluia.***

Icosul al 2-lea
Gavriile, al minţilor celor ascunse şi tainelor Celui Preaînalt te-ai arătat tăinuitor, arătând mai înainte cunoştinţa celor ce vor să fie şi bunele vestiri de bucurie oamenilor tâlcuind. Pentru aceasta mă sârguiesc cu dorinţă a cânta ţie cele de acest fel:
Bucură-te, văzătorule al Luminii celei neştiute;
Bucură-te, tăinuitorule al tainelor lui Dumnezeu;

Bucură-te, arătătorule de departe al ascunselor voinţe;
Bucură-te, vestitorul lui Dumnezeu de cele negrăite;
Bucură-te, că te străluceşti cu mintea în ştiinţa cea tăinuită;
Bucură-te, cel ce înveţi pe oameni aceasta întru lumină;
Bucură-te, slujitorule al dumnezeieştilor bune vestiri;
Bucură-te, proorocule al lucrurilor celor veselitoare;
Bucură-te, arătarea multelor neştiute;
Bucură-te, mai-nainte cunoştinţa multora ce vor să fie;
Bucură-te, prin care bucuria înlăuntru s-a adus;
Bucură-te, prin care întristarea afară s-a gonit;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 3-lea
Lui Daniil proroocul, mai mult decât tuturor proorocilor, ai arătat taina cea străină a venirii lui Hristos celei înfricoşate şi a Iconomiei, prea mare Gavriile, şi pe acela l-ai înţelepţit cu bucurie a cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia.***

Icosul al 3-lea
Fost-ai arătat având numele puterii lui Dumnezeu, Mihaile, dumnezeiască minte, puternic întru războaie pururea, şi pe Iacov întru luptă l-ai întărit, biruind el neamuri străine. Pentru aceasta puterea ta slăvesc:
Bucură-te, lucrătorule mai mult decât focul;
Bucură-te, mai ascuţitule decât văpaia;
Bucură-te, cel ce ai înecat oştile egiptenilor;
Bucură-te, cel ce ai biruit cetele hananeilor;
Bucură-te, că pe Moisi şi Aaron i-ai întărit;
Bucură-te, că pe Iisus al lui Navi îndrăzneţ l-ai făcut;
Bucură-te, cel ce deodată ai tăiat oştirea asirianilor;
Bucură-te, cel ce ai lovit pe Sion al amoreilor;
Bucură-te, pierzarea lui Og, împăratul Vasanului;
Bucură-te, păzirea mortului Moisi;
Bucură-te, prin care se pierd rău credincioşii;
Bucură-te, prin care se înalţă ortodocşii;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 4-lea
Mihaile, începătorul Îngerilor, pleacă pe Dumnezeu cu solirile tale, întru fapte bune zilele noastre a vieţui noi, cei ce prea-cinstit soborul tău din dor îl săvârşim; şi ne învredniceşte, viaţa mai bună dobândind, împreună cu tine lui Dumnezeu a cânta laudă: ***Aliluia.***

Icosul al 4-lea
Ivindu-te, ai venit de la Cel prea-înalt, Gavriile, minte dumnezeiască, bunele vestiri ale bucuriei aducând către Ana şi Ioachim şi dezlegând sterpiciunea cea nenăscătoare a acestora. Pentru aceea, veselindu-ne, ţie din credinţă strigăm:
Bucură-te, purtătorule de vestire a bunătăţilor;
Bucură-te, bucuria sterpilor, aducătorule de prunci;
Bucură-te, rodire dată de Dumnezeu celor neroditori;
Bucură-te, naştere plăcută lui Dumnezeu a celor fără de copii;
Bucură-te, că dumnezeiescului strămoş ai adus naştere cinstită;
Bucură-te, că dumnezeieştii strămoaşe pe a pântecului odraslă ai dat;
Bucură-te, cel ce legăturile nenaşterii de prunci le dezlegi;
Bucură-te, cel ce darul celor ce se nasc mai înainte îl vesteşti;
Bucură-te, lauda multor părinţi;
Bucură-te, mângâierea bunelor maici;
Bucură-te, prin care neamul oamenilor se înmulţeşte;
Bucură-te, prin care naşterea mai înainte se vesteşte;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 5-lea
Născătoarea de Dumnezeu Maria, Doamna lumii, venind în biserica Domnului, te-ai trimis tu - o, Gavriile! - aducându-i cu sârguire hrană cerească; şi totdeauna sculând-o pe ea, lui Dumnezeu striga aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 5-lea
Pe strămoşii cei ce de demult se rugau lui Dumnezeu, din multe rele i-ai izbăvit, Mihaile, şi norodului Iudeilor ai fost pururea înainte-mergător. Pentru aceasta, cele de acest fel grăiesc ţie:
Bucură-te, cel ce de junghiere pe Isaac l-ai izbăvit;
Bucură-te, cela ce pe Avraam de bucurie l-ai umbrit;
Bucură-te, răcorirea însetatului Ismail;
Bucură-te, străină mângâiere a Agarei celei ce plângea;
Bucură-te, stâlpul cel în chipul focului, care pe Israil povăţuiai;
Bucură-te, norul cel înaurit, care pe el în cale acopereai;
Bucură-te, că pe cele întâi-născute ale Evreilor ai păzit;
Bucură-te, că pe cele întâi-numite ale Egiptului ai omorât;
Bucură-te, lauda strălucită a Iudeilor;
Bucură-te, îngrădirea tare a Legii;
Bucură-te, că ai scos pe norod din Egipt;
Bucură-te, că pe dânsul la pământul bun l-ai adus;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 6-lea
Când S-a pogorât în muntele Sinai marele Dumnezeu, vrând a da lege evreilor, prin slujirea ta şi mijlocirea, mare Mihaile, pe aceasta lui Moisi a grăit-o şi l-a învăţat a cânta aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 6-lea
Lui Zaharia celui sfinţit, care cerea scăpare şi mântuire norodului oarecând în biserica lui Dumnezeu - o, Gavriile! - naşterea dumnezeiescului Înainte-mergător i-ai vestit. Pentru aceea, de bunele tale vestiri înspăimântându-mă, strig:
Bucură-te, cel ce ai vestit lucruri peste omenire;
Bucură-te, cel ce l-ai arătat pe Înger tatălui;
Bucură-te, veselitoare grăire Zahariei;
Bucură-te, dulce auzire a Elisavetei;
Bucură-te, că ai binevestit pe Botezătorul lui Hristos;
Bucură-te, că pe cel al doilea Ilie mai înainte l-ai propovăduit;
Bucură-te, propovăduitorul propovăduitorului pocăinţei;
Bucură-te, trâmbiţa cea bine-glăsuitoare a sfeşnicului Luminii;
Bucură-te, glăsuirea începăturii darului;
Bucură-te, vestirea zorilor zilei;
Bucură-te, semnul mântuirii oamenilor;
Bucură-te, temelia Împărăţiei Cerurilor;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 7-lea
Mai înainte, vrând Dumnezeu-Cuvântul pentru noi a Se întrupa, ţie numai taina aceasta a încredinţat - o, Gavriile! - şi slujitor acesteia te-a ales pe tine, care socoteai minunea întru sine-ţi şi cântai aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 7-lea
Numărul celor trei tineri de demult din văpaia cuptorului ai izbăvit, Mihaile Voievodule, arătându-te întru aceasta prea-slăvit, şi luminat cu chipul, şi după asemănarea lui Dumnezeu, încât se spăimânta tiranul de minune. Pentru aceasta strig ţie:
Bucură-te, stingerea focului celui neobosit;
Bucură-te, suflarea văpăii celei pururea vii;
Bucură-te, izbăvirea feciorelnicilor tineri;
Bucură-te, păzirea trupurilor celor neîntinate;
Bucură-te, că tu ai înfricoşat cu a ta închipuire pe tiranul;
Bucură-te, că tu ai împuternicit pe Daniil proorocul;
Bucură-te, cel ce ai răpit pe Avacum proorocul;
Bucură-te, că în grabă la Babilon l-ai adus pe dânsul;

Bucură-te, biruinţa tare a lui Ghedeon în război;
Bucură-te, înfrângerea luminată al lui Madiam;
Bucură-te, prin care se întăresc împăraţii;
Bucură-te, prin care se înfricoşează tiranii;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul al 8-lea
Străină minune văzând Valaam vrăjitorul şi, în urmă, David proorocul, la tine în grabă căzând - o, dumnezeiescule Mihaile! - s-au închinat ţie, unul cu frica legându-se, iar celălalt lui Dumnezeu strigând aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 8-lea
Ostaş tot purtător de fulger, tot strălucit şi tot vesel, ai venit către cea plină de dar, Gavriile, bunele vestiri de bucurie aducând. Pentru aceasta, bucurându-mă, cu heretesire te heretisesc pe tine:
Bucură-te, propovăduitorule al bucuriei celei nesfârşite;
Bucură-te, tăietorule al blestemului celui de demult;
Bucură-te, ridicarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mângâierea întristării Evei;
Bucură-te, înalt-tâlcuitorule al Întrupării Cuvântului;
Bucură-te, slăvite tăinuitorule al pogorârii lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce, bucurându-te, celei pline de dar ai zis: «Bucură-te».
Bucură-te, cel ce cu «Bucură-te» toată întristarea ai dezlegat;
Bucură-te, stea, care pe Soare ai vestit;
Bucură-te. luminătorule, cel ce ai arătat Lumina cea neapropiată;
Bucură-te, prin care s-a luminat lumea;
Bucură-te, prin care s-a stricat întunericul;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 9-lea
Păstorilor ce privegheau, Naşterea Mântuitorului ai vestit-o, Gavriile, bucurându-te, şi pe magi ca o stea luminoasă ai povăţuit spre închinăciunea Acestuia, şi pe toţi ai înţelepţit a cânta Celui născut aşa: ***Aliluia.***

Icosul al 9-lea
Râvnitor şi tare apărător Legământului celui nou te-ai arătat, Mihaile, purtătorule de lumină, şi al norodului credincioşilor creştini ajutător mare te cunoşti pururea, de multe nevoi izbăvindu-ne şi îndemnându-ne a cânta ţie:
Bucură-te, zidul norodului celui nou;
Bucură-te, tăria neamurilor celor după Hristos numite;

Bucură-te, cel ce ai izbăvit pe apostoli de multe ori;
Bucură-te, cel ce pe purtătorii de nevoinţe tari i-ai făcut;
Bucură-te, că pe Petru l-ai mântuit din legături şi din temniţă;
Bucură-te, că tu ai omorât pe Irod îndată;
Bucură-te, păzitorule al Bisericii nebiruite;
Bucură-te, securea cea cu două ascuţişuri asupra ereticilor;
Bucură-te, întărirea puternică a cuvioşilor;
Bucură-te, sprijinirea luminată a ierarhilor;
Bucură-te, prin care se lăţeşte credinţa;
Bucură-te, prin care se micşorează rătăcirea;
Bucură-te, slujitorule al Legii;

Condacul al 10-lea

Sfârşitul a toată lumea, Mihaile, făcându-se, trâmbiţa cea mai de pe urmă vei trambiţa, de care morţii din pământ, sculându-se, cu frică vor sta înaintea nematerialnicului Divan, strigând împreună cu tine cântare: ***Aliluia.***

Icosul al 10-lea

Totdeauna numele tău arată luminat - o, Gavriile! - purtătorule de lumină, înălţimea rânduielii tale; căci îndestulat fiind după chemarea Dumnezeu-Omului, cu cuviinţă slujitor vrednic te-ai arătat Cuvântului, Dumnezeu-Omului. Pentru aceea, îţi răsplătesc cu laude:
Bucură-te, prin care s-a învăţat logodnicul tăinuit;
Bucură-te, prin care Fecioara de dânsul s-a luat;
Bucură-te, cel ce ai chemat numele lui Iisus;
Bucură-te, cel ce ai vestit mântuirea lumii;
Bucură-te, că lui Iosif logodnicului i-ai făcut descoperire;
Bucură-te, că pe Iisus în Egipt L-ai scăpat;
Bucură-te, cel ce pe Hristos din Egipt înapoi L-ai chemat;
Bucură-te, cel ce în cetatea Nazaret a locui I-ai vestit;
Bucură-te, cel ce pe credincioşii Magi taina i-ai învăţat;
Bucură-te, că pe dânşii de Irod i-ai scăpat;
Bucură-te, prin care Iisus S-a păzit;
Bucură-te, prin care Irod s-a batjocorit;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 11-lea

Asupra dumnezeieştii pietre a primitorului de Viaţă mormânt luminat şezând, Gavriile, şi ca fulgerul strălucind, Învierea lui Hristos ai binevestit femeilor: «Nu plângeţi» - strigând lor şi cântând cântarea: ***Aliluia.***

Icosul al 11-lea

Făclia lumii eşti, Mihaile Voievodule, strălucind minţile credincioşilor, şi povăţuindu-le către dumnezeiasca cunoştinţă, şi către mântuire luminând pe toţi, şi de răutatea vrăjmaşilor izbăvindu-i pe ei, care strigă:
Bucură-te, apărătorule al tuturor credincioşilor;
Bucură-te, făcătorule a feluri de minuni;
Bucură-te, necheltuită tămăduire bolnavilor;
Bucură-te, grabnică izbăvire robiţilor;
Bucură-te, că ai apărat pe a Dohiarului Mănăstire;
Bucură-te, că pe aceasta ai mântuit-o de a saracinilor năvălire;
Bucură-te, izbăvirea tânărului celui afundat;
Bucură-te, arătarea aurului celui ascuns;
Bucură-te, cel ce izvor de aghiasmă ai făcut să izvorască;
Bucură-te, cel ce săvârşeşti minuni prin apă;
Bucură-te, dumnezeiescule împodobitor al bisericii acesteia;
Bucură-te, ajutătorule al acestei mănăstiri;
Bucură-te, slujitorule al Legii;

Condacul al 12-lea

Dar dumnezeiesc dăruieşte celor ce săvârşesc cu dor soborul tău, Mihaile, şi celor ce te cheamă pe tine; întru ieşirea din viaţă ajutător arată-te şi mai ales păzeşte pe cei ce în mănăstirea ta aceasta strigă: ***Aliluia.***

Icosul al 12-lea

Psalmiceşte a cânta dumnezeieştii Întrupări prea cu întocmire veselitoare slavoslovii, de la tine - o, dumnezeiescule! - învăţându-ne, ţie cele de mulţumire cu dor cântăm şi - pe tine mărindu-te, ca pe un bun vestitor - aşa strigăm:
Bucură-te, bucuria celor scârbiţi;
Bucură-te, păzitorul celor dosădiţi;
Bucură-te, bogăţia săracilor cea nefurată;
Bucură-te, liman de mântuire înotătorilor pe mare;
Bucură-te, armă prea-puternică a credincioşilor împăraţi;
Bucură-te, laudă prea-slăvită a evlavioşilor preoţi;
Bucură-te, întăritorule al Mănăstirii Dohiarului;
Bucură-te, minunat-chivernisitorule al corabiei acesteia;
Bucură-te, apărătorule al celor ce pe tine te cinstesc;
Bucură-te, prea-bunule, aducătorule al sufletelor ca de mireasă;
Bucură-te, cea de la Dumnezeu blagoslovenie a credincioşilor;
Bucură-te, bună povăţuire călugărilor;
Bucură-te, Îngere al darului.

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, dumnezeieşti începători ai Îngerilor, Mihaile şi Gavriile, care staţi aproape de scaunul lui Dumnezeu, primind laudele acestea ale noastre ca pe banii văduvei, de gheenă izbăviţi-ne pe noi, ca împreună cu voi să cântăm: ***Aliluia.***

Apoi, iarăşi zicem:

Icosul întâi:
Arhanghel Începător cetei Îngerilor celor fără de trup te-ai zidit de pricinuitorul tuturor, Dumnezeu, cu tăcere de minte închipuită, Mihaile, lumină cu adevărat a doua din Lumina cea dintâi. Pentru aceasta, veselindu-mă, laude de acest fel zic ţie:
Bucură-te, zidirea Minţii celei făcătoare de lume;
Bucură-te, vărsarea Luminii celei mai înainte de lumină;
Bucură-te, cel de foc, care stai aproape de Dumnezeire;
Bucură-te, slujitorule neostenit al Treimii;
Bucură-te, duh, cel după asemănarea lui Dumnezeu, înfocate nematerialnicule;
Bucură-te, al doilea între cei fără de moarte, lăudătorule al lui Dumnezeu;
Bucură-te, apărătorule al Cerului cel înfocat;
Bucură-te, începătorule al podoabei celei gândite;
Bucură-te, luminătorule al cetelor celor bine-mulţumitoare;
Bucură-te, arzătorule al duhului celui nemulţumitor;
Bucură-te, prin care firea Îngerilor a stătut;
Bucură-te, prin care satana s-a surpat;
Bucură-te, slujitorule al Legii.

Condacul întâi
Pe Începătorii Îngerilor Treimii bine să îi cuvântăm, pe Mihail şi Gavriil, toţi iubitorii de praznice, care ne acoperim cu aripile amândorura şi din nevoile cele de multe feluri ne izbăvim, unul strigând: ***Bucură-te, slujitorule al Legii***, iar altul zicând: ***Bucură-te, Îngere al darului.***

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cetele celor fără de trupuri, şi noi, neamul omenesc veniţi să ne veselim întru această vestită zi, săvârşind pomenirea înţelepţilor Arhangheli ai lui Hristos, cântând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte iubitori de străini, de demult Avraam, de Dumnezeu văzătorul, şi Lot slăvitul au ospătat pe Îngeri şi au aflat împărtăşire cu Îngerii, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lui Manoe viteazului şi lui Tovit prea înţeleptului s-au arătat Îngerii, răsplătindu-le nevoinţele vieţii după vrednicie; şi tinerilor ce erau în cuptorul cu foc, Îngerul oarecând le-a stins văpaia.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toată firea noastră, din Fecioară ai purtat-o fără schimbare, Iisuse, cu firile îndoit şi cu un Ipostas; ca părinţii pe Tine ye mărturisim, al căruia şi chipul cu credinţă îl cinstim, zugrăvindu-Te.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori, cuptorul, muncitorul haldeilor l-a ars nebuneşte cinstitorilor de Dumnezeu. Iar văzându-i pe aceştia cu putere mai bună mântuiţi de Făcătorul şi Mântuitorul, a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L; preoţi, lăudaţi-L; noroade, prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Mai-mare Îngerilor este Mihail Arhanghelul, dar se proslăveşte împreună cu dânsul mai luminat tăinuitorul darului şi vestitorul Fecioarei cel cinstit, Voievodul celor fără de trupuri după vrednicie, Gavriil, mai înainte bucurie vestind celor ce strigă: Noroade, prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetele Îngerilor în multe feluri de chipuri văzându-le Iezechil, mai-nainte spunând a propovăduit; între care Serafimii cei cu câte şase aripi înainte-stăteau şi Heruvi-

mii cei cu ochi mulţi înconjurau, cu care pe Arhanghelii cei prea luminaţi a văzut, pe Hristos slăvind întru toţi vecii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Folositori tuturor arătându-vă, Mihaile cu Gavriil, cercetaţi pe cei ce, din dragoste, cinstesc întru tot prăznuită pomenirea voastră şi pe cei ce cântă cu credinţă mântuiţi-i de toată înconjurarea.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Cuvântul cel fără de început ai primit, Cel ce a voit firea mea a o înnoi, şi pe Acesta întrupat ai născut, Fecioară. Pentru aceasta pe tine, de Dumnezeu Născătoare, neîncetat te mărim.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi, cei mântuiţi prin tine, cu Cetele celor fără de trupuri mărindu-te.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Celor ce bolesc, şi celor ce umblă pe ape, şi celor din nevoi, spre mântuire ajutători v-aţi arătat, mai-marii celor fără de trupuri, Mihaile şi Gavriile.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Împreună cu cetele Puterilor şi ale Scaunelor dănţuind, ca un Voievod al Îngerilor şi tăinuitor al lui Dumnezeu, Gavriile, roagă-te pentru noi Mântuitorului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca nişte păzitori ai lumii şi ai Bisericii şi mai marii cetelor Puterilor celor de sus, pentru noi Mântuitorului rugaţi-vă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu un glas, de Dumnezeu Născătoare, pe tine te slăvim, că din patimi şi din primejdii ne mântuieşti pe noi şi rugăciunile noastre întru cele bune le plineşti.

Luminânda

Podobie: Cu ucenicii să ne suim...

Stăpâniilor, Puterilor, Arhanghelilor, Îngerilor, Domniilor, Scaunelor şi Căpeteniilor, mai-mare de la Dumnezeu eşti pus, dumnezeiescule Voievod, Mihaile preaslăvite. Deci, stând înaintea scaunului celui nesuferit, acoperă, apără, păzeşte, mântuieşte pe toţi cei ce cu credinţă te cinstesc pe tine, folositorul lumii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mai cinstită eşti decât slăviţii Heruvimi şi înfricoşaţii Serafimi, prea lăudată, şi fără asemănare mai slăvită, şi decât toţi Sfinţii Îngeri mai sfântă, prea curată, că pe Ziditorul tuturor negrăit cu trup L-ai născut, de Dumnezeu Născătoare, pe care roagă-L să dăruiască robilor tăi izbăvire de greşeli.

La Laude

Stihirile pe 4, glas 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor, tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi , cei ce scăpăm la tine; că nădejdile după Dumnezeu întru tine, Născătoare de Dumnezeu ne-am pus.

Ca pe un povăţuitor al cetelor cereşti şi al oamenilor celor de pe pământ tare folositor, păzitor şi izbăvitor, pe tine te lăudăm cu credinţă, Mihaile, mai-marele Voievod, rugându-ne să ne izbăveşti pe noi de toată durerea cea făcătoare de stricăciune. *(de 2 ori)*

Mai-marele cetelor dumnezeieştilor Puteri celor de sus astăzi cheamă cetele oamenilor, împreună cu Îngerii prăznuire luminată să facă, a Soborului lor celui dumnezeiesc, şi împreună să cânte lui Dumnezeu cântare întreit-sfîntă.

Sub acoperământul dumnezeieştilor tale aripi, pe noi, cei ce alergăm cu credinţă, Mihaile, dumnezeiască minte, păzeşte-ne şi ne acoperă în toată viaţa; şi în ceasul morţii, Arhanghele, tu fii ajutor milostiv nouă tuturor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Unde umbreşte darul tău, Arhanghele, de acolo se goneşte puterea diavolului, că nu suferă să rabde lumina ta luceafărul cel căzut. Pentru aceasta te rugăm: Săgeţile lui cele de foc purtătoare, pornite asupra noastră, stinge-le cu mijlocirea ta, izbăvindu-ne pe noi de smintelile lui, vrednicule de laudă, Mihaile Arhanghele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te slăvim noi, credincioşii, după datorie, cetatea cea neclintită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

Şi Otpustul.

Vieţile Sfinţilor - Cuvânt la soborul Sfântului Arhanghel Mihail şi al celorlalte Puteri Cereşti fără de trupuri

Soborul Sfinţilor îngeri se prăznuieşte de Biserică cu bună cinste după predaniile părinţilor insuflaţi de Dumnezeu, care au lepădat de mult credinţa cea rea a închinării de îngeri care era la eretici şi la închinătorii de idoli. Căci încă în Legea Veche, când poporul ales s-a depărtat de la Dumnezeu, a început a se închina idolilor făcuţi după asemănarea făpturilor văzute, câte sunt în cer, sus şi pe pământ, jos. Atunci oamenii aduceau soarelui jertfă de închinăciune ca lui Dumnezeu, precum şi lunii şi stelelor, pe care le socoteau că au suflet viu.

Tot cu astfel de închinăciune şi cu jertfe se închinau ei şi îngerilor, despre care lucru se pomeneşte în cărţile împăraţilor, unde zice: "Se cade a aduce tămâie lui Baal şi soarelui, lunii, planetelor şi la toată puterea cerului, adică îngerilor, căci aceştia sunt ostaşii cereşti". Acea credinţă rătăcită a închinării de îngeri se înmulţise şi în zilele Sfinţilor Apostoli, pe care dezrădăcinînd-o Sfântul Apostol Pavel, grăieşte astfel în Epistola sa către Coloseni: "***Nimeni să nu vă amăgească pe voi, vrând aceasta în smerita cugetare şi în slujba îngerilor, învăţând cele ce nu ştiu, în deşert fiind îngâmfat de gândirea trupului său şi neţinând capul (adică pe Hristos)".***

Căci erau în acea vreme oarecare eretici care, arătându-se smeriţi şi cu mândrie lăudându-se că urmează îngerilor prin înfrânare şi prin viaţa lor cea curată, învăţau a da asemenea închinăciune îngerilor ca şi lui Dumnezeu.

După aceea s-au ivit alţii, care ziceau că îngerii sunt ziditori ai făpturii celei văzute mai presus şi mai cinstiţi decât Hristos, Fiul lui Dumnezeu, ca nişte fiinţe fără de trupuri; iar despre Mihail ziceau că este Dumnezeul evreilor. Apoi alţii dându-se vrăjitoriilor, chemau pe diavoli şi le slujeau lor, numindu-i pe ei îngeri.

Mai ales între coloseni, care erau sub Mitropolia Laodiceei, se înmulţise un asemenea eres; şi de către mulţi se săvârşea în taină păgâneasca închinare de îngeri, asemenea cu închinarea de idoli, pe care Soborul Sfinţilor Părinţi din Laodiceea a blestemat-o, dând-o anatemei. Deci, blestemată şi lepădată fiind credinţa rătăcită a închinării la îngeri, s-a legiuit dreapta credinţă şi vrednica cinstire a prăznuirii sfinţilor îngeri, ca unor slujitori ai lui Dumnezeu şi păzitori ai neamului omenesc.

Chiar şi în Colose, unde la început se aducea închinăciune îngerilor, a început a se săvârşi cu dreaptă mărire prăznuirea soborului îngeresc, zidindu-se biserici preafrumoase în numele Sfântului Arhanghel Mihail, căpetenia îngerilor. ***Astfel s-a zidit şi în Hone o mărită şi preafrumoasă biserică, în care însuşi Sfântul Arhanghel Mihail s-a arătat Sfântului Arhip.***

Apoi s-a aşezat a se prăznui soborul Sfinţilor îngeri în a opta zi a lunii noiembrie, care este a nouă după lună martie - ce este întâia de la zidirea lumii - , spre închipuirea numărului cetelor îngereşti, în număr de nouă, pe care le-a numărat Sfântul Dionisie Areopagitul, ucenicul Sfântului Apostol Pavel. ***Căci, răpit fiind Sfântul Pavel până la al treilea cer şi văzând acolo deosebirile cetelor sfinţilor îngeri, a spus aceasta şi lui Dionisie, ca unui ucenic al său.***

Iar acele nouă cete sunt despărţite în trei ierarhii, care cuprind câte trei cete, cea mai de sus, cea de mijloc şi cea mai de jos.

În cea dintâi ierarhie, mai sus şi mai aproape de Preasfânta Treime, sunt Serafimii, Heruvimii şi Scaunele.

Cei care stau mai întâi înaintea Făcătorului şi Ziditorului, sunt **iubitorii de Dumnezeu Serafimi, cei cu câte şase aripi**, precum a văzut Isaia proorocul, care a zis: ***Serafimii stau împrejurul Lui, având câte şase aripi.*** Ei sunt în

chipul focului, precum scrie: **Dumnezeul nostru este foc mistuitor. Scaunul Lui pară de foc, iar îmbrăcămintea slavei Domnului este ca focul.** Şi în alt loc zice: **Cel ce faci pe îngerii tăi duhuri şi pe slugile tale pară de foc.** ***Ei aprind pe oameni cu focul dumnezeieştii iubiri***, precum şi numele lor îi arată, căci ***în limba evreiască serafim se tâlcuieşte cel ce aprinde sau încălzeşte.***

După Serafimi, stau înaintea lui Dumnezeu Celui Atoatevăzător, Care vieţuieşte în lumina cea neapropiată, **înţelepţii Heruvimi cei cu ochi mulţi**, **care** mai mult decât alte cete mai de jos, **strălucesc totdeauna cu lumina înţelegerii şi a cunoştinţei lui Dumnezeu.** Căci, fiind luminaţi în tainele lui Dumnezeu şi ale ştiinţei adâncului înţelepciunii, luminează şi pe alţii, pentru care ***numele heruvim, în aceeaşi limbă evreiască, se tâlcuieşte multă înţelegere sau revărsare de înţelepciune. Căci prin Heruvimi se revarsă înţelepciunea şi se dă ochilor sufleteşti luminare pentru vederea şi cunoştinţa lui Dumnezeu.***

Apoi, înaintea Celui ce şade pe scaun înalt, stau **purtătorii de Dumnezeu** - precum îi numeşte Sfântul Dionisie -, **adică Scaunele; căci pe dânşii, ca pe nişte scaune înţelegătoare, se odihneşte Dumnezeu gânditor** - ***precum scrie Sfântul Maxim Mărturisitorul.***

Iar purtători de Dumnezeu se înţeleg nu cu fiinţa, ci cu darul şi cu slujirea; căci ***scrie Sfântul Vasile cel Mare că şi trupul lui Hristos a fost purtător de Dumnezeu.*** Dar trupul Domnului era unit după fiinţă şi după ipostas cu Însuşi Dumnezeu Cuvântul, ca Cel ce purta pe Dumnezeu, după unire nedespărţită. Iar Scaunele se socotesc aşa, nu după fiinţă, ci după darul cel dat pentru o slujire ca aceasta, odihnindu-se Dumnezeu pe ele; de aceea se zic purtătoare de Dumnezeu.

Deci, cu negrăit chip odihnindu-Se Dumnezeu pe dânsele, rânduieşte judecăţile Sale cele drepte, după cuvintele lui David: **Şezut-ai pe scaun, Cel ce faci dreptatea.** Pentru aceasta, străluceşte în ele mai ales dreptatea judecăţilor lui Dumnezeu. ***Ei slujesc judecăţii lui Dumnezeu celei drepte şi o preamăresc pe dânsa, revărsând puterea dreptei Sale judecăţi*** peste scaunele judecătorilor acestora de jos, dând împăraţilor şi stăpânitorilor, duhul dreptei judecăţi.

În ierarhia cea de mijloc, la fel, sunt tot trei cete ale sfinţilor îngeri, Domniile, Puterile şi Stăpâniile.
Se numesc Domnii pentru că domnesc peste ceilalţi îngeri care sunt sub dânşii şi care, fiind slobozi şi lepădând - după Dionisie - toată temerea de rob, de bunăvoie şi cu bucurie slujesc neîncetat Domnului.

- ***Ei revarsă*** *acestora de jos, adică* ***oamenilor care sunt puşi de Dumnezeu ca stăpânitori, puterea stăpânirii cu bună înţelegere şi a iconomiei celei înţelepte****, pentru ca să domnească bine şi cu dreptate peste ţările ce le sunt încredinţate.*
- Apoi ***învaţă a stăpâni simţirile, a smeri poftele, cele fără de rânduială şi patimile****; iar* ***pe trup îl face rob duhului****, adică a domni peste voia sa şi a fi mai presus de orice ispită.*Iar Puterile, umplându-se de dumnezeiasca putere, slujesc voii celei tari şi puternice a Domnului Celui Preatare şi Atotputernic, fără zăbavă şi fără osteneală săvârşind slujba.
- Apoi ***fac minuni mari*** şi acelaşi dar al facerii de minuni îl revarsă peste plăcuţii lui Dumnezeu care sunt vrednici de acest dar, ca să tămăduiască toată durerea şi să spună mai înainte cele viitoare.

După aceea, **sfintele Puteri ajută oamenilor ce se ostenesc şi sunt însărcinaţi cu purtarea jugului cel pus asupra lor, în orice fel de ascultare, ca să fie puternici a împlini chemarea şi a purta sarcina celor neputincioşi.**

- Ele ***întăresc pe tot omul cu răbdare, ca să nu deznădăjduiască în necazuri, ci să rabde cu tărie, cu mărime de suflet şi cu bărbăţie puternică, toate cele ce vin asupră-i şi să mulţumească lui Dumnezeu cu smerenie***, căci El toate le rânduieşte spre folosul nostru.

Stăpâniile se numesc aşa, pentru că au stăpânire peste diavoli, ca să potolească stăpânirea cea drăcească şi să ne ferească de ispitele aduse de ei asupra oamenilor şi a nu-i lăsa să vatăme pe cineva atât cât ar voi ei.

- Apoi ***întăresc pe nevoitorii cei buni în nevoinţele şi ostenelile lor cele duhovniceşti***, păzindu-i ca să nu piardă împărăţia cerească.
- Iar ***celor ce se luptă cu patimile şi cu poftele, le ajută în ceasul ispitei pentru a izgoni gândurile cele rele şi asupririle vrăjmaşului şi a birui pe diavolul.***

Însă toate acestea le săvârşesc ei prin sfintele Începătorii, Arhangheli şi Îngeri, după cum spune marele Dionisie Areopagitul, în capitolul 50, despre ierarhia cea din mijloc şi după cum zice şi ***Sfântul Maxim Mărturisitorul la tâlcuirea dumnezeieştilor nume: "Că aceasta este ierarhia cea mai de jos şi mai aproape de noi".***
Asemenea şi în ierarhia cea mai de jos, după cum s-a spus, sunt trei cete: Începătoriile, Arhanghelii şi Îngerii.

Începătorii se numesc pentru că sunt mai mari peste îngerii cei mai de jos, rânduindu-i pe dânşii spre împlinirea dumnezeieştilor porunci. Lor le este încredinţată îndreptarea a toată lumea şi păzirea împărăţiilor şi a domniilor, a ţinuturilor, a popoarelor, a neamurilor şi a limbilor. Căci ***fiecare împărăţie, neam şi limbă are deosebit păzitor şi îndreptător al întregii sale lături pe un înger dintr-această ceată cerească ce se zice Începătorie.***

Slujba acestei cete, după înţelegerea lui Grigorie, este a învăţa pe oameni ca să dea cuviincioasă cinste la tot dregătorul, după vrednicia slujirii lui.

Aceşti îngeri ***înalţă pe cei vrednici la treptele ierarhiilor celor mai cinstite şi-i povăţuiesc pe dânşii ca să nu caute dregătoria pentru câştigul şi chiverniseala lor, pentru iubirea de cinste şi mărirea cea deşartă, ci pentru cinstea lui Dumnezeu şi pentru creşterea şi înmulţirea laudei Lui şi pentru folosul celor de aproape***, slujind de obşte tuturor treburilor celor ce sunt sub stăpânirea lor.

Arhangheli se numesc cei mari şi vestitori de bine, adică cei care vestesc tainele cele mari şi preamărite şi aceştia au slujbe, ***precum zice marele Dionisie, a descoperi prorociile, cunoştinţa voii lui Dumnezeu şi înţelegerile pe care le primesc ei de la cetele cele mai de sus, pentru ca să vestească îngerilor celor mai de jos şi printr-înşii oamenilor.***
Iar Sfântul Grigorie Dialogul zice: "Aceştia înmulţesc sfânta credinţă între oameni, luminând mintea lor cu lumina înţelegerii Sfintei Evanghelii, descoperindu-le tainele credinţei celei drepte".

Îngerii, în orânduielile cele cereşti, sunt mai jos decât toate rânduielile şi mai aproape de oameni.

- ✓ *Aceştia vestesc oamenilor tainele lui Dumnezeu şi voile Lui cele mai mici, povăţuindu-i să vieţuiască cu fapte bune şi cu dreptate după Dumnezeu.*
- ✓ *Apoi sunt puşi să ne păzească pe noi, pe fiecare credincios. Deci, pe cei ce suntem buni, ne ţin ca să nu cădem, iar pe cei care cădem, ne ridică.*
- ✓ *Ei niciodată nu ne lasă, deşi uneori greşim şi sunt totdeauna gata a ne ajuta, numai să voim şi noi.*

Cu acelaşi nume se numesc toate cetele cele mai presus de cer, adică îngeri, cu toate că au şi alte nume, după rânduiala şi iconomia lui Dumnezeu şi după numirile darului de la Dânsul, precum: Serafimi, Heruvimi, Scaune, şi celelalte cete. ***Însă toţi de obşte se numesc îngeri, căci numele înger nu arată însăşi***

natura lor, ci numai slujba. Deci, ***toţi sunt îngeri pentru că toţi slujesc lui Dumnezeu***, după cele scrise: ***Au nu sunt toţi duhuri slujitoare, ce se trimit spre slujire?***

Numai slujbele lor sunt despărţite şi nu-s la fel; ci fiecare ceată are slujba rânduielii sale ce i se cuvine. ***Pentru că Preaînţeleptul Ziditor nu descoperă deopotrivă tuturor tainele dumnezeieştii Sale voinţe, ci prin mijlocitori, adică prin cetele cele mai de sus, luminând pe cele mai de jos; arătându-le astfel voia Sa cea sfântă, le poruncesc să o îndeplinească***, precum se vede arătat în cartea Proorocului Zaharia. Când îngerul vorbea cu proorocul, alt înger ieşea în întâmpinarea îngerului aceluia, poruncindu-i să meargă la prooroc şi să-i vestească cele ce aveau să fie pentru Ierusalim. Astfel, se scrie: "***Iar îngerul stătea grăind către mine şi un alt înger ieşea în întâmpinarea sa şi a zis către dânsul, grăind: Aleargă şi spune tânărului aceluia*** - adică către proorocul Zaharia: ***Fără zid vor locui în Ierusalim, pentru mulţimea oamenilor şi Eu voi fi lui, zice Domnul, zid de foc împrejur***".

La aceste cuvinte, Sfântul Grigorie zice: "Când înger către înger grăieşte: "aleargă şi spune către tânărul acela", nu este îndoială că îngerii unul pe altul se trimit, adică cei mai de sus trimit pe cei mai de jos. Deci sunt mai mici cei trimişi şi mai mari cei ce trimit".

La fel şi în proorocia lui Daniil, se spune că un înger porunceşte îngerului să-i spună proorocului vedenia. Deci, de aici este arătat că îngerii cetelor celor mai de jos se vestesc şi se luminează de îngerii cetelor celor mai de sus despre dumnezeiasca voinţă a Făcătorului lor.

De aceea, ***în a opta zi a lunii noiembrie, care este a nouă după lună martie, când a fost creată lumea, Sfânta noastră Biserică luptătoare, căreia îi trebuie ajutor, prăznuieşte cu cântări minunate soborul celor nouă cete ale sfinţilor îngeri.*** Toate aceste cete îngereşti se vor aduna în ziua cea înfricoşată a judecăţii Domnului, care se socoteşte de dumnezeieştii învăţători ai Bisericii, ziua a opta: după veacul acesta, va veni Fiul Omului, Judecătorul cel drept, întru slava Sa şi toţi sfinţii Îngeri cu Dânsul, precum Domnul singur a zis în Evanghelia Sa: ***Şi va trimite pe îngerii Săi cu glas de trâmbită şi vor aduna pe aleşii Lui din cele patru vânturi, adică de la răsărit, de la apus, de la miazăzi şi de la miazănoapte.***

Deci atunci şi pe noi, cei ce prăznuim soborul lor cu cinste, o! de ne-ar aduna în ceaţa aleşilor Domnului.

Iar începătorii şi voievozii tuturor acestor trei cete mai de jos, ***după Sfântul Maxim Mărturisitorul, sunt rânduiţi de Dumnezeu Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, ca nişte credincioşi slujitori ai lui Dumnezeu, care în vremea căderii satanei, din pricina mândriei şi a depărtării lui de la Dumnezeu, au adunat aceste trei cete şi oşti îngereşti şi arhanghelul Mihail a strigat cu mare glas:***
"Să luăm aminte! Să stăm bine, să stăm cu frică înaintea Celui ce ne-a făcut pe noi şi să nu cugetăm cele potrivnice lui Dumnezeu. (Fiindcă dintre aceştia au fost şi cei ce au căzut, şi din îngeri luminaţi, s-au făcut diavoli întunecaţi, pentru mândria lor).
Să luăm aminte ce au pătimit cei ce erau împreună cu noi zidiţi şi cum se împărtăşeau cu noi din dumnezeiasca lumină.
Să luăm aminte cum, îndată, din lumină s-au prefăcut în întuneric pentru mândria lor şi din înălţime au fost aruncaţi jos în adânc.
Să luăm aminte, cum a căzut din cer luceafărul cel ce răsărea dimineaţa şi s-a sfărâmat pe pământ".

Astfel grăind Arhanghelul Mihail către tot soborul îngeresc, a început cel ce stătea la locul cel dintâi cu Serafimii, cu Heruvimii şi cu toate cetele cereşti, a slăvi pe Sfânta cea de o fiinţă şi nedespărţită Treime, pe Unul Dumnezeu, cântând cu glas de prăznuire: **Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de mărirea Ta!**

Deci această conglăsuire a sfinţilor îngeri s-a numit sobor îngeresc, adică luare aminte, o cugetare, o glăsuire, o unire; căci împreună şi cu un glas slăvesc pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, pe Sfânta Treime, căreia şi noi cei de ţarină să-I aducem mărire în veci. Amin.

Notă. Biserica, după credinţa noastră, se împarte în două:

1. **Biserica luptătoare**, adică aceea care cuprinde pe credincioşii care sunt încă în viaţă şi luptă împotriva tuturor relelor; şi
2. **Biserica biruitoare sau triumfătoare**, care cuprinde pe credincioşii care au trecut din viaţă şi au biruit toate uneltirile cele rele, şi împărăţesc cu Domnul în cer.